NN 50/2021 (10.5.2021.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-358/20-6 od 15. travnja 2021.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1021

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada O., O., koji zastupa opunomoćenik D. Š., odvjetnik u Z., u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 15. travnja 2021.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/19-11/410, urbroj: 376-05-3-20-18 od 1. rujna 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

III. Nalaže se tužitelju Hrvatski Telekom d.d., Z., da zainteresiranoj osobi Gradu O., O., naknadi troškove spora u iznosu 3.125,00 kn u roku od 15 dana od dana primitka ove presude.

IV. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika, pod točkom 1. utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grad O. prema evidenciji Općinskog suda u Osijeku, na kojima ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj 46/19, a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI te je Elaborat u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio tog rješenja. Točkom 2. utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Grada O. navedenim u potvrdi Osječko-baranjske županije, Grada Osijeka, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo, promet i mjesnu samoupravu, klasa: 053-01/20-01/2, urbroj: 2158/01-05-05/01-20-134 od 3. lipnja 2020., koja je sastavni dio rješenja, a na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu EKI prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu. Točkom 3. utvrđeno je da količinu i vrstu EKI čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih kodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedenih u Elaboratu, točkom 4. utvrđena je godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz tog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI, sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela O. ili podredno Područnog ureda za katastar O., uz primjenu iznosa naknade i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. podstavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine«, broj 152/11., 151/14. i 95/17.), točkom 5. utvrđeno je da Grad O. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz tog rješenja od 25. lipnja 2020., odnosno da na uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke 1., ukoliko je ista nastupila nakon 25. lipnja 2020.; točkom 6. obvezuje se tužitelj da u roku od 8 dana od primitka tog rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz tog rješenja i isti dostavi Gradu O. i tuženiku; točkom 7. tužitelj je obvezan da u roku od 10 dana od dana primitka tog rješenja Gradu O. plati naknadu za pravo puta za prvu godinu, a svaka sljedeća naknada plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena i točkom 8. obvezuje se Grad O. omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz tog rješenja.

2. Protiv ovog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor tužbom koju podnosi iz svih zakonom propisanih razloga. Poziva se na odredbu članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta i na praksu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske izraženu u presudama broj: Pž-7593/17 i Pž-7640/18, a također i na stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u Revd-436/20, koje na posredan način potvrđuje ispravnost i zakonitost navedenih stajališta Visokog trgovačkog suda. Protivi se praksi tuženika i ovog Suda prema kojoj izjava o otkazu predstavlja valjan dokaz o nepostojanju